

עין משפט
נר מצוה

י"א:

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

- (א) ולקחנה נח ע"ש.
- (ב) וכתבתי: ולאחר.
- (ג) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (ד) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (ה) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (ו) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (ז) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (ח) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (ט) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (י) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (יא) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (יב) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (יג) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (יד) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (טו) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (טז) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (יז) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (יח) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (יט) וכתבתי: כי יעקב ויהי.
- (כ) וכתבתי: כי יעקב ויהי.

תורה אור השלם

1. וכו' יסבר איש את בנו לאקדש את עצמו כצאת העבדים.
2. אם רצה בעינו ארבעה אשר לו יקדשה ויפדה לעם נכרי לא יקדש לקדשה בבגדו כד' שבות כא ח

הנהגות הב"ח

- (א) נ"ב כפי שנים הרי את מיועדת לי הרי את מקודשת:

מוסף תוספות

- א. כיון דמעות הראשונות לקדושין ניתנו הרי כאלו פירש הכי בפירושו. הוסי' הרא"ש.

משל אבאן. פי' בקונטרס מדברי מי אנו למדין הא אם יש שהם כיוס כו' אלמא השתא הוא דמתחיל קדושין גרעון שיש לו עליה לרבנן מדברי חכמים אנו למדין דלמרי אפילו אין שהם כיוס דקסברי לך ניתנו מעות הראשונות דאי בעינן ליעודי יהיה ייעוד מעכשיו דאי לא מההוא שעתא מתחיל נבאלי מיקדשה השתא ופרין פשיטא דמנינו למילף ומשני מהו דמימא הא לא אמר ליה לאז מעכשיו ותילף מיניה דלפי' לא פירש מעכשיו אלא הרי את מקודשת לי לאחר שלשים יום תהא מקודשת לראשון קמ"ל הא מנה דלמרי אנו למדין המשל מדברי רבנן דאי אמר מעכשיו אין ואי לא לא וקשה דככוליה גמרא המשל בא ללמד על הדבר כמו משל למה הדבר דומה ויעוד אין נאמר דמיעוד נלמוד נאשה שעתא מקודשת לראשון והא לא איירי רבנן כלל כשבא אחר וקדש בתוך ימי המכירה לך פירש ר"י שהמשל בא ללמד ולומר דהי גבי דפשיט לן התם צאמר לנשה הרי את מקודשת לי מעכשיו ולאחר שלשים יום ונא וקדשה אחר בתוך שלשים יום שמוקדשת לראשון דהי גבי ייעוד שאם בא אחר וקדשה אחר המכירה קודם הייעוד דאינה מקודשת דמעות הראשונות לקדושין ניתנו וכי קאמר משל לראשון על מי מלמד המשל אילמא לרבי יוסף גבי יהודה והאמר אם יש שהם כיוס וכו' ואם קן לא דמי לאומר שהרי בעינן שיתן לה שום דבר בסוף אלא משל לרבנן המשל בא ללמד לנו על דברי רבנן שאם בא אחר וקדשה אחר המכירה קודם הייעוד אינה מקודשת ופרין פשיטא דכיון שאמרם לנשה כן הוא דין ה"ג גבי ייעוד כן הוא לרבנן ומשני מהו דמימא הא לא אמר מעכשיו ואפילו לרבנן נמי תהא מקודשת לאחר שקדשה קודם הייעוד דלא דמי לאומר לנשה דהתם אמר לה מעכשיו קמ"ל דכיון דכל מכירה ע"מ ליעוד נתאן דלמרי לה מעכשיו דמי' **משל** ירבי יוסי ברבי יהודה. פי' בקונטרס מדברי רבי יהודה אנו למדין משום דלא פירש מעכשיו אע"ג דהוי ליה לקדשה כהו לאחר זמן מיהו כי קדמו אחר הו קידושין ה"ג לא שנה מהו דמימא הא לא אמר מעכשיו משום דמימא שחייב ליה לטוף שם ומשום הכי אמר רבי יוסי דמקודשת לפני אכל היכא דלמרי התקדשי לי לאחר שלשים יום אימא אע"ג דלא אמר לה מעכשיו חיילא מהשתא ומקודשת לראשון אם ירצה בסוף שלשים קמ"ל דדמי להדדי דכיון דתלה הכתוב ייעוד במעות הללו לאחר זמן מעיקרא כי יבנינהו להכי יבנינהו שאם ירצה ליעוד מיעוד ואפי' הכי כיון דלא אמר מעכשיו מקודשת לפני גס פי' זה לא נירא שהרי ככולי גמרא המשל בא ללמד על הדבר ופירש רבינו יצחק מהו דמימא הא לא אמר לה לאחר שלשים יום וכיון דלא פירש נימא דדעמיה שיחולו הקדושין מעכשיו דמיה טפי מה שלא הזכיר שלשים יום שהרי כל שעה ושעה בידו ליעדה כל זמן שירצה ואם קדשה אחר אינה מקודשת קא משמע לן כיון דלא אמר מעכשיו בהדיא מקודשת לפני: **ולרבי** תנאי קיים וכו'. מדרבנן אדרבנן לא קשיא דיעוד לא הו דבר שנממן:

וכי משירי בה שוה פרוטה ומייעד הו קידושין הכא נמי לא שנה ת"ר כיצד מצות יעוד אומר לה בפני שנים (א) הרי את מקודשת לי אפילו בסוף שש ואפילו סמוך לשקיעת החמה ונהג בה מנהג אישות ואינו נוהג בה מנהג שפחות רבי יוסי ברבי יהודה אומר אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת משל (א) לאומר לאשה התקדשי לי מעכשיו (א) לאחר שלשים יום ובא אחר וקדשה בתוך שלשים יום שמוקדשת לראשון משל למאן אילמא משל לרבי יוסי ברבי יהודה הא אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו לא אמר רב אחא בריה דרבא משל לרבנן פשיטא מהו דתימא הא לא אמר ליה מעכשיו קמ"ל תניא אידך המוכר את בתו והלך וקדשה לאחר שישק בארון ומקודשת לשני דברי רבי יוסי ברבי יהודה וחכ"א (א) אם רצה ליעוד מיעוד משל לאומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שלשים יום ובא אחר וקדשה בתוך שלשים יום שמוקדשת לשני משל למאן אילמא לרבנן האמרי רבנן אם רצה ליעוד מיעוד אלא אמר רב אחא בריה דרבא משל לר' יוסי בר' יהודה פשיטא מהו דתימא הא לא אמר לה לאחר שלשים יום קמ"ל תניא אידך המוכר את בתו ופסק (א) על מנת שאין לך יעוד נתקיים התנאי דברי ר"מ וחכ"א (א) אם רצה ליעוד מיעוד מפני שהתנה על מה שכתוב בתורה "וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל ולר"מ תנאו קיים והתנאי "האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאין לך עלי שאר כסות ועונה ה"ו מקודשת (א) ותנאו בטל דברי ר"מ רבי יהודה אומר יבדבר שבכמות תנאו קיים אמר חוקיה שאני מוכר דאמר קרא ילאמה פועמים שאינו מוכרה אלא לאמה בלבד ורבנן הא לאמה מאי עברי ליה האי מבעי להו לכתנאי לאמה "מולמד שמוכרה לפסולים והלא דין הוא אם מקדשה לפסולים לא ימכרנה לפסולים מה למקדשה לפסולים שכן אדם מקדש את בתו כשהיא נערה ימכרנה לפסולים שאין אדם מוכר את בתו כשהיא נערה ת"ל לאמה מולמד שמוכרה לפסולין ר' אליעזר אומר לא למד שמוכרה לפסולין הרי כבר נאמר (א) אם רעה בעיני ארונה שרעה בנישואיה מה ת"ל לאמה מולמד שמוכרה לקרובים

מכיון: אפילו בסוף שש. כיוס השלמתם: משל לאומר לאשה. כלומר מכאן אתה למד לאומר לאשה כו'. **מעכשיו ולאחר שלשים יום.** מקודשת לראשון דה"ק לה מעמה נתחלו אי בעינא כהו לאחר שלשים יום: **משל למאן.** מדברי מי אנו למדין: הא אם יש שהות ביום כו'. אלמא השתא הוא דמתחיל קדושין גרעון שיש לו עליה: לרבנן. מדברי חכמים אנו למדין דלמרי אפי' אין שהות דקסברי לך ניתנו מעות הראשונות דאי בעינן ליעודי הא יעוד מעכשיו דאי לאו מההוא שעתא מתחיל נבאלי מיקדשה השתא ופרין פשיטא דמנינו למילף ומשני מהו דמימא הא לא אמר ליה לאז מעכשיו ותילף מיניה דלפי' לא פירש מעכשיו אלא הרי את מקודשת לי לאחר שלשים יום תהא מקודשת לראשון קמ"ל הא מנה דלמרי אנו למדין המשל מדברי רבנן דאי אמר מעכשיו אין ואי לא לא וקשה דככוליה גמרא המשל בא ללמד על הדבר כמו משל למה הדבר דומה ויעוד אין נאמר דמיעוד נלמוד נאשה שעתא מקודשת לראשון והא לא איירי רבנן כלל כשבא אחר וקדש בתוך ימי המכירה לך פירש ר"י שהמשל בא ללמד ולומר דהי גבי דפשיט לן התם צאמר לנשה הרי את מקודשת לי מעכשיו ולאחר שלשים יום ונא וקדשה אחר בתוך שלשים יום שמוקדשת לראשון דהי גבי ייעוד שאם בא אחר וקדשה אחר המכירה קודם הייעוד דאינה מקודשת דמעות הראשונות לקדושין ניתנו וכי קאמר משל לראשון על מי מלמד המשל אילמא לרבי יוסף גבי יהודה והאמר אם יש שהם כיוס וכו' ואם קן לא דמי לאומר שהרי בעינן שיתן לה שום דבר בסוף אלא משל לרבנן המשל בא ללמד לנו על דברי רבנן שאם בא אחר וקדשה אחר המכירה קודם הייעוד אינה מקודשת ופרין פשיטא דכיון שאמרם לנשה כן הוא דין ה"ג גבי ייעוד כן הוא לרבנן ומשני מהו דמימא הא לא אמר מעכשיו ואפילו לרבנן נמי תהא מקודשת לאחר שקדשה קודם הייעוד דלא דמי לאומר לנשה דהתם אמר לה מעכשיו קמ"ל דכיון דכל מכירה ע"מ ליעוד נתאן דלמרי לה מעכשיו דמי' **משל** ירבי יוסי ברבי יהודה. פי' בקונטרס מדברי רבי יהודה אנו למדין משום דלא פירש מעכשיו אע"ג דהוי ליה לקדשה כהו לאחר זמן מיהו כי קדמו אחר הו קידושין ה"ג לא שנה מהו דמימא הא לא אמר מעכשיו משום דמימא שחייב ליה לטוף שם ומשום הכי אמר רבי יוסי דמקודשת לפני אכל היכא דלמרי התקדשי לי לאחר שלשים יום אימא אע"ג דלא אמר לה מעכשיו חיילא מהשתא ומקודשת לראשון אם ירצה בסוף שלשים קמ"ל דדמי להדדי דכיון דתלה הכתוב ייעוד במעות הללו לאחר זמן מעיקרא כי יבנינהו להכי יבנינהו שאם ירצה ליעוד מיעוד ואפי' הכי כיון דלא אמר מעכשיו מקודשת לפני גס פי' זה לא נירא שהרי ככולי גמרא המשל בא ללמד על הדבר ופירש רבינו יצחק מהו דמימא הא לא אמר לה לאחר שלשים יום וכיון דלא פירש נימא דדעמיה שיחולו הקדושין מעכשיו דמיה טפי מה שלא הזכיר שלשים יום שהרי כל שעה ושעה בידו ליעדה כל זמן שירצה ואם קדשה אחר אינה מקודשת קא משמע לן כיון דלא אמר מעכשיו בהדיא מקודשת לפני: **ולרבי** תנאי קיים וכו'. מדרבנן אדרבנן לא קשיא דיעוד לא הו דבר שנממן:

מכורה כבר יואלה עכשיו שאינה מכורה אינו דין שלא תמכר במסכת ערכין (דף ע"ג): **שרעס בנישואיה.** שאסורה לו מיהא מפסי ליה בה קדושין כדכתיב (שמות כ"ב) אשר לא יעדה מכאן שמוכרה לפסולין: לקרובים

שאינו